

بحث شیرین لواط

پاپ بندیکت شانزدهم در سیدنی: "در این جا مراتب شرمساری خود را از بابت سوء استفاده های جنسی از اطفال خردسال که تَوَسُّط برخی از روحانیان و مذهبیون در این کشور [استرالیا] صورت گرفته است، ابراز می دارم. بدیهی است که من به خاطر درد و رنجی که قربانیان [این تجاوزات] متحمل شده اند؛ عمیقاً متأسفم و خود را شریک تالمات آنان می دانم."

رسول پدرام

<http://www.rpedram.com>

به گزارش خبرگزاری افه Efe – خبرگزاری رسمی اسپانیا – یک دادگاه فدرال در ایالت کنتاکی امریکا اجازه داده است تا کیفرخواستی علیه واتیکان، به خاطر کوتاهی در امر رسیدگی به سوء استفاده های جنسی تَوَسُّط روحانیان کاتولیک، صادر شود¹.

تصمیم این دادگاه در واقع تأییدی است بر حکم مشابهی که در ماه مه گذشته تَوَسُّط دادگاه دیگری در همین ایالت صادر شد.

این تصمیم به دنبال شکایت سه مرد اهل کنتاکی که مدعی بودند در دوران کودکی هدف سوء استفاده های جنسی تَوَسُّط روحانیان کاتولیک قرار گرفته اند، اتخاذ شد.

وکیل این سه مرد، دادخواستی در سال 2004 علیه واتیکان تسلیم محکمه کرد که به دنبال آن، و در توافقی برون دادگاهی، قرار شد که کلیسای محلی لوئیز ویل (Louisville) با پرداخت مبلغی معادل بیست میلیون یورو به شاکیان پرونده، به قضیه فیصله بدهد. این وکیل، به محض اطلاع از تصمیم اخیر دادگاه که در روز 25 نوامبر گرفته شد، اعلام کرد که نه فقط کلیسای محلی، بلکه خود واتیکان هم در قبال سوء استفاده های جنسی روحانیان وابسته به آن مسئولیت دارد و باید پاسخگو باشد.

گزارش خبرگزاری افه حاکی است که صدور چنین حکمی تَوَسُّط یک دادگاه فدرال علیه واتیکان، در تاریخ دانگستری امریکا بی سابقه است.

هنوز معلوم نیست که آیا کسی که وکالت واتیکان را در این پرونده به عهده دارد از حکم صادره فرجام خواهی می کند و یا نه؟

طبق گزارشی منتشر شده تَوَسُّط کالج دادرسی کیفری John Jay، از سال 1950 تا 2002 جمعاً 10667 نفر، شکایاتی علیه 4392 تن از روحانیان در امریکا به اتهام ارتکاب جرایم جنسی تسلیم دادگاه کرده اند. بسیاری از این شکایات که به صورت فرا دادگاهی مورد حلّ و فصل قرار گرفته است، بیش از سه میلیارد دلار (معادل دو میلیارد و سیصد هزار یورو) برای کلیسا های محلی و به منظور پرداخت غرامت به شاکیان، هزینه در بر داشته است.

معذرت خواهی پاپ

گر مواردی از ارتکاب جرم هایی که در بالا، به نقل خبرگزاری از اسپانیا، به آن ها اشاره شد در اسپانیا اتفاق بیفتند؛ حتی با گذشت شکی خصوصی و دریافت غرامت، فرد خاطی با کیفرخواست دادستان و به خاطر جریحه دار کردن عفت عمومی و ارتکاب جرم مشهود تحت تعقیب جنایی قرار می گیرد. هم اکنون تعدادی از این گونه روحانیان خطا کار دوران محکومیت خود را در زندان های اسپانیا می گذرانند.

طبق ماده 26 قانون اساسی اسپانیا، تشکیل دادگاه های ویژه از قبیل دادگاه ویژه روحانیت، دادگاه ویژه مطبوعات، دادگاه ویژه رسیدگی به جرایم کارمندان دولت و... هر دادگاهی که منحصرأ به منظور رسیدگی به جرایم و تخلفات طبقه و یا صنف خاصی تشکیل شود، ممنوع است و اصولاً وجود چنین دادگاه هایی مغایر ندارد. چون روحانیان، تافته جدا بافته ای در جامعه اینجا تلقی نمی شوند که در صورت ارتکاب جرم در دادگاهی مخصوص به خود محاکمه بشوند؟! و طبق ماده 14 قانون اساسی اسپانیا، همه در مقابل قانون یکسان هستند و قانون روحانی و غیر روحانی نمی شناسد.

¹ <http://www.elmundo.es/elmundo/2008/11/26/internacional/1227664934.html>

تا چند سال پیش بر زبان آوردن هر گونه مطلبی در ارتباط با خلاف کاری های روحانیان، نه فقط گناه شمرده می شود، بلکه در کشور هایی هم که کلیسا رونق و قدرتی در آن ها داشت، ممکن بود شخص را به اتهام "اهانت به مقام شامخ روحانیت" (البته به تعبیر خودشان) تحت تعقیب قرار بدهند.

پاپ قبلی در آخرین سفر خود به ایالات متحده آمریکا، نه فقط اشاره ای به وجود جرایم جنسی در میان روحانیان نکرد؛ بلکه حاضر هم نشد اعضای خانواده کسانی را که مورد تجاوز قرار گرفته بودند و قصد دادخواهی داشتند به حضور بپذیرد. در عوض پاپ کنونی در سفری رسمی که در ماه اوت گذشته (پنج ماه پیش) به استرالیا داشت، به وجود تجاوزات جنسی که طی دهها سال توسط روحانیان کاتولیک صورت گرفته است اعتراف کرد و به عنوان عالی ترین مرجع دنیای مسیحیت معذرت خواهی نمود.^۲ به گزارش خبرگزاری رویترز او طی مراسم عشا ربانی که در کلیسای جامع (کاتدرال) سنت مری (St. Mary) در سیدنی برگزار شد، اظهار داشت:

"مایلم در این جا اندکی تأمل کرده و مراتب شرمساری خود را از بابت سوء استفاده جنسی از اطفال خردسال توسط برخی از روحانیان و مذهبیین که در این کشور صورت گرفته است، ابراز دارم. بدیهی است که من به خاطر درد و رنجی که قربانیان [این تجاوزات] متحمل شده اند؛ عمیقاً متأسفم و خود را شریک تالمات آنان می دانم."^۳

از زمان های قدیم از طرف مقامات کلیسا دستور اکید وجود داشته است که روحانیان و افراد وابسته به آن از هر گونه اظهار نظر و انتقادی در باره تخلفات موجود در دستگاه مذهبی قویاً پرهیز کنند، زیرا به قول سنت توماس (St. Thomas) در غیر این صورت "مردم احمق (!) ارزشی برای آن دستگاه قائل نشده و از آن حساب نخواهند برد".

پاپ بندیکت شانزدهم معذرت خواهی کرد

² http://www.elperiodico.com/default.asp?idpublicacio_PK=46&idioma=CAS&idnoticia_PK=528432&idseccio_PK=1021

³ <http://www.reuters.com/article/newsMaps/idUSL1868657420080719>

⁴ از این قدیس، به عنوان قدیس حامی دانشگاه ها و مراکز عالی آموزشی یاد می شود و او به لاتین می گوید *puplo stulto* به معنی «مردم ابله، مردم احمق، مردم سفیه»

چند سال پیش اثری تحقیقی تحت عنوان "بچه بازی در کلیسای کاتولیک"⁵ در اسپانیا چاپ و منتشر شد. این کتاب که تا کنون چندین بار تجدید چاپ شده است، حاوی مطالب تکان دهنده ای در باره اعمال خلاف و پشت پرده روحانیان است که نویسنده با مراجعه به پرونده های موجود در بایگانی دانشگاه ها به رشته تحریر در آورده است. در این کتاب نکته ای نمی توان یافت که ساخته و پرداخته خود نویسنده بوده و یا مبتنی بر روایات منقول از اشخاص موهم باشد.

مؤلف کتاب در مقدمه آن می نویسد "مسئله اساسی این نیست که روحانیانی اطفال نابالغی را اغفال کرده باشند، بلکه بحث بر سر این است که قوانین مذهبی جاری و اتیکان و تمامی تشکیلات حکومتی آن، اینگونه جرایم را مخفی کرده و روحانیان بزهرگر را تحت حمایت خود دارند. در نتیجه، کاردینال ها، اسقف ها و حتی خود دولت و اتیکان عملاً و با آگاهی کامل، شرم آور ترین جرم ها را که ایخفا (لایوشانی) نام دارد مرتکب شده و می شوند."

در وراء گزارش خبرگزاری اسپانیا، نکته حقوقی بسیار مهمی نهفته است که از نظر خواننده معمولی و نا آشنا به مسایل قضایی، نا دیده می ماند.

چنانچه طبق رای آن دادگاه امریکا، کسی بتواند علیه و اتیکان اقامه دعوا بکند، در واقع دولتی را به جرم تجاوز جنسی به پای میز محاکمه کشیده است. و برخلاف اظهار نظر های ساده دلانه بعضی ها، امر قضا در کشور های دموکراتیک شوخی بردار نیست و لو اینکه پای رئیس جمهور مملکت در کار باشد. همانطوریکه در مورد نیکسون دیدیم که چگونه با چشمان گریان بر صفحه تلویزیون ظاهر شد و مجبور به استعفا گردید.

مسایل و روابط جنسی (انسان با انسان و یا انسان با حیوان) به طور اعم، و لواط به طور اخص، از قدیم الایام در ادیان مختلف مورد توجّه و بحث و فحص بوده است. تا جلیقه بخش چشمگیری از رساله های حضرات آیات خودمان هم به آن اختصاص دارد و حضرات آیات رویکردی موشکافانه تر و گسترده تر نسبت به امر لواط دارند که پرداختن به آن از موضوع این گفتار خارج است.

روزی آقای مهندس امیر انتظام (قدیمی ترین زندانی سیاسی جمهوری اسلامی ایران) در مصاحبه ای رادیویی با آقای حسین مهری اظهار می کرد که یکی از حضرات آیات را در تلویزیون دیده است که در باره زنا صحبت می کرد و چون حرفش به پایان رسید گفت: "و" "بحث شیرین لواط" را به برنامه آینده موکول می کنیم."

جرم جنسی و تعریف آن

تا زمان برگزاری شورای کلیسایی ترانت⁶، تعریف مشخصی از جرم جنسی و نحوه بر خورد با آن در دنیای کاتولیک مذهب وجود نداشت. در این زمان (یعنی پانصد سال پیش) بود که جرم جنسی تعریف و نحوه مجازات آن مشخص شد. طبق تعریف شورای ترانت مجرمان جنسی عبارتند از:

۱ - خود ارضایان، که عمل آن ها جرم نبود و فقط گناه به شمار می آمد و می شد از آن چشم پوشی کرد و در نتیجه مشمول مجازاتی نمی شدند. با وجود این، از آن زمان به بعد پزشکان داروهای را برای مالیدن به قسمت های خاصی از بدن، به زنان مجرد و بیه زنها تجویز نکردند.

۲ - زنکاران معمولی (زن و مردی مجرد) که به میل و رضای خود - و به قول عوام من راضی و تو راضی- با هم رابطه جنسی داشته اند.

۳ - زانی محصن (مرد زناکار زن دار) و زانیه محصنه (زن زناکار دارای شوهر).

۴ - مردان دو زنه (اعم از اینکه با آن ها ازدواج کرده باشند و یا فقط در آن واحد با هر دوی آن ها روابط عاشقانه داشته باشند).

هنگام مطالعه پرونده های مربوط به محاکمات اینگونه مجرمان، گاه به مواردی بسیار جالب و در عین حال، خنده دار می توان برخورد. به طور مثال خوان اسکودرو (Juan Escudero) را که جوان کولی خوش قد و بالایی بوده است و با یک مادر و دختر هم زمان با هم رابطه عاشقانه داشته است، به محاکمه می کشند. او در مقام دفاع از خود می گوید: "چی؟ من مرتکب گناه شده باشم! من اول ترتیب دختره را دادم و بعد سراغ مادرش رفتم. اگر بر عکس عمل کرده بودم، آن وقت آن دختر می شد دختر خوانده من و حرف شما درست بود و من گناهکار بودم." دادگاه شرع دفاعیات متهم را وارد ندانست و او روانه زندان شد.

۵ - به این عده باید گروه کسانی را هم اضافه کرد که از مقام مذهبی خود برای اغفال زنان و دختران سوء استفاده می کرده اند. رسیدگی به اتهامات این عده در صلاحیت دادگاه ویژه روحانیت بود که در بیشتر موارد آن ها را به صومعه های دور دست تبعید می کرد. در عوض افراد عادی را در درجه اول نقره داغ می

⁵ <http://www.pepe-rodriguez.com/Pederastia clero/Pederastia clero ficha.htm>

عنوان کتاب به همین صورت است، نه اینکه من "هم جنس گرایی" را به صورت "بچه بازی" ترجمه کرده باشم.

⁶ Concilio de Trento

کردند و اموالشان را می گرفتند (چون اخذ وجوهات از اولویت خاصی از نظر پدران روحانی بر خور دار بود) و اگر پول و پله ای نداشتند آن ها را در ملاء عام شلاق می زدند و چنانچه جرم سنگینی مانند لواط مرتکب شده بودند، زنده در آتش می سوزانند.

در همان سال هایی که مرتکبین لواط را در اسپانیا و بسیاری از کشور های اروپایی در قرون وسطا در آتش می سوزانند؛ انجام عمل لواط در ایران و بسیاری دیگر از کشور های خاورمیانه، نه فقط کار زشتی به شمار نمی آمد، بلکه مرتکبین چنان عملی از بر زبان آوردن آن ابائی نداشتند. سعدی شیرازی که در خانواده ای روحانی به دنیا آمده است و خودش می گوید: "همه قبیله من عالمان دین بودند." در باب پنجم گلستان می نویسد: "در عذوان جوانی چنانکه افتد و دانی (یعنی همانطوریکه معمول است و همه میدانند...)، با شاهی سر و سرّی داشتیم." در همین باب از گلستان، داستان قاضی همدان را می خوانیم که "با نعلبند پسری سر خوش بود و نعل دلش در آتش".

صحنه سوزاندن یکی از اشراف زادگان آلمان در کنار دیوار زوریخ با پیشخدمتش که با هم رابطهء جنسی داشته اند.

در تاریخ، به اسامی پادشاهان و والیان زیادی در ایران و دیگر کشور های اسلامی بر می خوریم که پسر و یا پسر هایی زیبا روی به عنوان معشوق داشته اند و آن ها را همه جا به همراه خود می برده اند، بی آنکه حضرات آیت و حجج کاری به کارشان داشته باشند. شاه اسماعیل دوم صفوی "پسری خوشگل و زیبا به نام حسن بیگ حلواچی" داشت و "اسماعیل دقیقه ای از آن پسر دور نمی شد. در یکی از شب ها بیش از همیشه میگساری کرد و بیش از همیشه از معجون تریاک و حشیش خورد و با آن پسر زیبا به بستر رفت و دیگر از آن بستر بیرون نیامد."^۷ مونتسکیو هم در "روح القوانین" می نویسد وقتی که قصر سلطان احمد را در استانبول به تصرف در آوردند، حتی یک نفر زن هم در حرمسرای او نیافتند، بلکه تمامی اهل حرم پسر بودند.^۸

به طوریکه در تاریخ می خوانیم، در زمان صفویه که اوج نفوذ و سلطهء روحانیان بود، پسر های آن کاره به طور علنی در حمام های عمومی انجام وظیفه می کرده اند. شاه طهماسب در سال ۹۴۰ هجری قمری

^۷ - دکتر همایونفر، جای پای شعر در زبان فارسی، ج ۳ ص ۲۲۹

^۸ کتاب شانزدهم، Montesquieu, Del Espíritu de las Leyes - از روح القوانین، سال ها پیش و در روزگار جوانی، دو ترجمه به زبان فارسی دیده ام یکی ترجمه دکتر مهدی و دیگری ترجمه دکتر زیرک زاده که متأسفانه به هیچیک از آن ها دسترسی ندارم و در نوشتن این مطلب، ترجمه اسپانیایی مورد مراجعه من بوده است. مرحوم علی اکبر دهخدا هم این کتاب را به فارسی ترجمه کرده است که از سرنوشت آن خبری ندارم.

(۱۵۳۳ میلادی) طی فرمانی قدغن کرد که: "حکم مطاع واجب الاتباع صادر گشته که در ممالک محروسه، شرابخانه و بنگ خانه و معجون خانه و بوزخانه (دکهء عرق خوری) و قوال خانه و بیت الطف (فاحشه خانه) و قمارخانه و کبوتر بازی نباشد. ... و سایر نامشروعات را مثل ریش تراشیدن، طنبور زدن و دیگر آلات لهو رفع نمایند و منع تقاره زدن و اجتماع کردن در بقاع خیر نمایند، ... و منع امارد (جمع امرد، مرد و یا پسر آن کاره) نمایند که در حمامات خدمت نکنند..."^۹

برای خواندن و دریافت نوشته های دیگر به نشانی روبرو مراجعه کنید: www.rpedram.com

^۹ - روضة الانوار به نقل از کتاب "سیاست و اقتصاد صفویه" تألیف دکتر ابراهیم باستانی پاریزی، ص ۲۳۱، از انتشارات بنگاه مطبوعاتی صفیعلیشاه، تهران ۱۳۴۸ شمسی